

АКТУАЛІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СПЕЦІАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПО БОРОТБІ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Молчанов Р.Ю., ад'юнкт

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

У статті розглянуто питання адміністративно-юрисдикційної діяльності спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю. Визначаються проблеми здійснення адміністративно-юрисдикційних повноважень. Порушуються питання реформування правоохоронних органів.

Ключові слова: адміністративно-юрисдикційна діяльність, спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю.

Молчанов Р.Ю. АКТУАЛИЗАЦИЯ ИССЛЕДОВАНИЯ АДМИНИСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ СПЕЦИАЛЬНЫХ ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ ПО БОРЬБЕ С ОРГАНИЗОВАННОЙ ПРЕСТУПНОСТЬЮ В УСЛОВИЯХ РЕФОРМИРОВАНИЯ ПРАВООХРАНИТЕЛЬНЫХ ОРГАНОВ / Днепропетровский государственный университет внутренних дел, Украина

В статье рассмотрены вопросы административно-юрисдикционной деятельности специальных подразделений по борьбе с организованной преступностью. Поднимаются вопросы реформирования правоохранительных органов.

Ключевые слова: административно-юрисдикционная деятельность, специальные подразделения по борьбе с организованной преступностью.

Molchanov R.Yu. MAINSTREAMING OF RESEARCH OF ADMINISTRATIVE-JURISDICTIONAL ACTIVITIES OF SPECIAL UNITS TO COMBAT ORGANIZED CRIME IN TERMS OF LAW-ENFORCEMENT REFORM / Dnepropetrovsk is a state university of internal affairs, Ukraine

The article deals with questions of administrative-jurisdictional activities of special units to combat organized crime. The author raises questions of reforming law enforcement agencies. Resulting of implementation of the provisions of the Constitution of Ukraine, the Concept of administrative reform, the need to amend the Constitution of Ukraine, indicates the need for a fundamentally new status of the executive authorities, local self-government, forms and methods of their work, active participation of citizens in their formation and control over the activities. The author studied the works on issues of administrative jurisdiction conducted by Ukrainian leading scholars. In this study the problems of terminology are in the consideration of this category. He emphasizes the importance of developing administrative-jurisdictional relations, their study closely all the saints with the reform of the Ministry of Internal affairs of Ukraine. Paying attention to suggestions for improvement of administrative-jurisdictional activities of special units to combat organized crime, it is noted that this improvement occurred mainly from the perspective of operational-search activities as the main scope of their functions. However, an indictment of the existing order some of the actions of administrative-jurisdictional associated with the adoption of the new Criminal Procedural Code. The author states that the formation of a new doctrine of administrative law, whose main task is the implementation and protection of human rights and freedoms, should affect the reform of law-enforcement agencies. And the specificity of fulfilling their tasks requires a clear separation of jurisdictional, operational-search and criminal procedural activities.

Key words: administrative-jurisdictional activity, special units to combat organized crime.

В аспекті забезпечення формування правової держави та громадянського суспільства в Україні важливе місце відведене реформуванню Міністерства внутрішніх справ, діяльність якої потребує постійного вдосконалення. Результатом впровадження в життя положень Конституції України, Концепції адміністративно-правової та судової реформ в Україні, потребою у зміні Конституції України має стати формування нового адміністративно-правового статусу органів виконавчої влади, форм та методів їх діяльності, активної участі громадян у їх формуванні та контролі за діяльністю. Зазначена об'єктивна потреба визначена принципом розподілу влади, а отже, розширенням адміністративно-юрисдикційних

повноважень спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю, особливо у сфері адміністративно-правової протидії проявам корупції, наркотиків, незаконному обігу вогнепальної зброї. Правова природа адміністративно-юрисдикційної діяльності цих підрозділів обумовлюється змістом ст.19 Конституції України, згідно з якою ці органи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах та в спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Спеціально-юридична природа їхнього статусу зумовлена завданнями і функціями цих органів і характером владно-службових повноважень, якими наділені їх посадові особи.

Аналіз чинного законодавства про адміністративні правопорушення та практика його застосування спеціальними підрозділами по боротьбі з організованою злочинністю свідчать, що окремі його норми не повністю відповідають вимогам часу, а також змісту адміністративно-правової реформи. Науково-теоретичний рівень забезпечення адміністративно-юрисдикційної діяльності органів є недостатнім. Робота з розробки проектів адміністративно-правових актів з питань адміністративної юрисдикції потребує чіткого визначення перспектив розвитку законодавства, а також підвищення ролі цих органів у адміністративному провадженні.

Підвищення інтересу до адміністративно-юрисдикційної діяльності спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю обумовлюється такими факторами: система органів внутрішніх справ, «система МВС України все ще має багато невирішених проблем, пов'язаних із невідповідністю їх діяльності саме міжнародним стандартам захисту прав людини, каральною спрямованістю, дублювання функцій з іншими правоохоронними органами, громіздким центральним апаратом, незадовільним організаційно-правовим і кадровим забезпеченням їх діяльності» [1, с. 1]; черговим етапом розвитку адміністративної реформи, сучасним станом реформування адміністративного права («яким здебільшого і передбачена адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ») [2, с. 1]; формуванням нової доктрини адміністративного права; адміністративно-юрисдикційну діяльність підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю аж ніяк не можна назвати основною для них з огляду на їх назву та основні завдання. Проте, при більш докладнішому розгляді основних завдань їх діяльності знаходяться вагомі підстави для їх спростовування, а саме, завдання, які пов'язані з корупцією, незаконним обігом наркотиків, зброї тощо. При чому варто зазначити, що цей напрямок діяльності пов'язаний не тільки з провадженням по справах про адміністративні правопорушення, при яких широко застосовується весь спектр існуючого потенціалу адміністративного примусу, включаючи заходи забезпечення провадження по справах про адміністративні правопорушеннях. Доречно підкреслити, що заходи адміністративного примусу перевірка документів, затримання, застосування вогнепальної зброї тощо, має місце в діяльності і поза межами провадження в справах про адміністративні правопорушення, а ці дії фактично можуть передувати порушенню кримінального провадження. Особливості завдань, які постають перед спеціальними підрозділами по боротьбі з організованою злочинністю, вимагають не тільки визначення нормативної регламентації специфіки їх адміністративно-юрисдикційної діяльності, а, перш за все, визнання суспільством потреби у їх наявності, їх науковому визначенню та розробці наукових рекомендацій з їх розробки та впровадження. Із зазначеного випливає необхідність у створенні (оновлені, трансформації) системи публічного та громадського контролю за їх діяльністю з урахуванням оперативної (негласної, таємної) її складової. Важливою складовою дослідження питань адміністративної юрисдикції могло б стати їх нормативне визначення. Не зважаючи на те, що адміністративно-юрисдикційній діяльності приділено чимало уваги науковою спільнотою, єдиного тлумачення як на доктринальному, так і нормативному рівнях відсутні. На наш погляд, доктринальна форма адміністративно-юрисдикційної діяльності може бути розташована в оновленому проекті Концепції реформи адміністративного права, концепції адміністративної реформи і слугувати відправною рисою, орієнтиром для розвитку цієї важливої категорії адміністративного права.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі аналізу юридичної літератури, розвитку норм Конституції України з'ясувати сутність адміністративної юрисдикції спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю, визначити її сутність, особливості та шляхи розвитку з урахуванням європейського розвитку держави та реформи про охоронну систему та МВС України зокрема.

Слід наголосити, що питанню адміністративно-юрисдикційної діяльності в радянські часи свої праці присвятили Саліщева Н.Г., Шергін А.П., Додін Є.В., Ключніченко А.П., Коренева О.П., Масленников М., Якімов О.Ю. У сучасній українській науці проблемам адміністративної юрисдикції присвятили свої праці Герасименко Є., Гусаров С.М., Калаянов Д.П., Коломоєць Т.О., Комзюк А.Т., Лук'янець Д.М., Миколенко О.І.

На рівні дисертаційних робіт вітчизняних вчених, слід відзначити такі, що були написані за спеціальністю 12.00. 07: Анохіна Л.С. «Суб'єкти адміністративної юрисдикції в Україні» (2001); Шильник В.Ю. «Адміністративні юрисдикційні провадження та їх здійснення органами внутрішніх справ» (2004); Люблін В.Д. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів державного пожежного закладу» (2004); Руснак Ю.С. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів Державної податкової служби України» (2004); Панов О.І. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність дільничного інспектора міліції» (2005); Мартиновський В.В. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів санітарно-епідеміологічної служби» (2007); Калюта А.Б. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність митних органів України» (2007); Серватюк Л.В. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів державної прикордонної служби України» (2008); Гусаров С.М. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ» (2009); Городецька І.А. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність державного інспектора з контролю за використанням та охороною земель» (2010); Кравченко І.С. «Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ у сфері захисту права інтелектуальної власності» (2010); Смокович М.І. «Проблеми розмежування судової юрисдикції та визначення компетенції адміністративних судів» (2010); Сергієнко К.А. «Принципи адміністративно-юрисдикційної діяльності органів виконавчої влади» (2011); Шемякін О.В. «Прокурор в адміністративно-юрисдикційних провадженнях: питання теорії та практики» (2012); Горошко А.А. «Органи державної податкової служби України як суб'єкти адміністративної юрисдикції» (2013).

Потребує окремого дослідження питання удосконалення адміністративно-юрисдикційної діяльності спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю, яке має відбуватися в процесі реформування всієї системи правоохоронних органів, зокрема МВС України. Загалом потребують дослідження проблеми застосування заходів примусу в межах здійснення адміністративно-юрисдикційної діяльності, перегляду їх сутності та змісту з позиції забезпечення прав і свобод людини та міжнародного досвіду.

Зазначеними вченими зроблені окремі висновки, які дозволяють нам використати їх при подальшому дослідженні цієї правової категорії, формуванні пропозицій щодо її удосконалення. Так, Шильником В.Ю. зроблено висновок, що за аналогією з адміністративним процесом, учені-юристи трактують сутність адміністративної юрисдикції у «вузькому» та «широкому» розумінні. Прихильники «вузького» розуміння сутності адміністративної юрисдикції роблять акцент на такі напрями цієї діяльності: а) юрисдикційна діяльність має місце там, де є правовий спір, має місце правопорушення; б) у свою чергу юрисдикція слугує правоохоронним цілям. При цьому, прихильники розуміння адміністративної юрисдикції в «широкому» значенні, вважають, що в її царині перебуває вся владна діяльність компетентних органів щодо вирішення правових спорів індивідуального значення, які виникають у сфері права [4]. Схожої позиції дотримуються й інші дослідники Люблін В.Д., Панов І.В., Кравченко І.С. та ін., які вказують на два напрями щодо розуміння юрисдикції в

широкому та вузькому розумінні. На думку Калюти А.Б., існує три підходи, які презентовані в юридичній літературі, зокрема, це: а) діяльність, пов'язана виключно з застосуванням адміністративних стягнень; б) діяльність, яка пов'язана не тільки з застосуванням адміністративних стягнень. Під час здійснення такої діяльності також виявляються і фіксуються факти скоєння адміністративних правопорушень; в) діяльність, яка здійснюється не тільки в межах справ про адміністративні правопорушення. Її реалізація може здійснюватися і в межах інших видів адміністративних проваджень (адміністративне судочинство тощо) [5, с. 2].

Отже, юрисдикційна діяльність компетентних органів щодо заходів правового примусу: у зв'язку з виникненням правового спору (цивільні, трудові, адміністративні публічні та інші спори); у зв'язку з наявністю вчиненого правопорушення (злочини, адміністративні проступки, дисциплінарні проступки тощо) чи іншого порушення норм чинного законодавства; у зв'язку з фактом вчинення протиправних дій. При цьому, мова йде не тільки про застосування заходів припинення (застосування фізичного впливу, спеціальних засобів тощо) та попередження. Проте, окремими дослідниками виключається можливість розгляду заходів попередження, як заходів адміністративно-юрисдикційної діяльності. Разом з тим, деякі заходи попередження можуть за певних обставин переходити у заходи припинення. Наприклад, перевірка документів (посвідчення водія, паспорту тощо) встановлення особи, зупинка та огляд транспортного засобу є заходами попередження правопорушення, але під час їх застосування, у разі виявлення порушень (недійсний паспорт, особа знаходиться в розшуку, порушує вимоги запобіжного заходу – домашній арешт, особисте зобов'язання, виявлення автомобіля, який перебуває у розшуку, вогнепальної зброї, наркотиків тощо, заходи попередження переходять у заходи припинення. Фактично існує велика кількість ситуацій, під час яких залежно від наявності чи відсутності порушень норм права, одна і та ж сама дія може кваліфікуватися, як попереджувальна, або припинювальна. А саме за таких обставин, на наш погляд, ми маємо їх розглядати в межах юрисдикційної діяльності, що дає більше підстав для забезпечення прав і свобод громадян.

Сучасною наукою адміністративного права виділяють такі функції адміністративного права, як правозабезпечувальна, яка спрямовується на забезпечення реалізації прав і свобод людини та правозахисна, спрямована на захист порушених прав. Тому нами підтримується позиція окремих авторів, які пропонують розглядати адміністративно-юрисдикційну діяльність як діяльність не лише каральної спрямованості, а, насамперед, як діяльність, що спрямована на забезпечення охорони адміністративно-правових відносин, включаючи правовий захист прав і свобод громадян та юридичних осіб [6, с. 95-98].

У сучасних умовах зміни міжнародного середовища на початку нового тисячоліття охопили фактично всі сфери відносин. Проблеми теоретичного характеру виникли з огляду на пошук нових методів і підходів до осмислення категорій правоохоронної діяльності та формуванню напрямів реформування базових сфер Міністерства внутрішніх справ та органів внутрішніх справ України. Саме під час реалізації адміністративної реформи потребує подальшої оптимізації своєї конструкції не тільки загальна система органів виконавчої влади, а й кожен окремий її складовий елемент – міністерства або інші центральні органи виконавчої влади. Одним із таких компонентів є і міністерство внутрішніх справ України, структурні підрозділи якого здійснюють як правоохоронні, так і державноуправлінські функції [1, с. 253].

Сучасними дослідниками справедливо зазначається, що реформування системи МВС України має проводитися в інтересах посилення захисту прав і свобод людини і громадянина [1, с. 4, 230-232]. Важливою складовою цього процесу є визнання того, що «права і свободи людини визначають зміст і спрямованість діяльності держави», це

означатиме підпорядкування діяльності всіх державних і правових інститутів суспільства потребам реалізації, збереження та захисту прав людини, їх пріоритетність перед іншими цінностями демократичної, соціальної, правової держави. Зазначеному має слугувати визнання пріоритетності утвердження та забезпечення прав людини в адміністративно-правовій науці, що, передусім, вимагає опрацювання нової доктрини адміністративного права в частині його призначення та функцій, принаймні їх коригування, уточнення, розширення принципів адміністративного права.

З одного боку ми констатуємо необхідність реформування МВС України та його структурних підрозділів. Здебільшого констатуються спроби реформування окремих структур, напрямів діяльності (наприклад, Державтоінспекції, слідства тощо), що при відсутності єдиної політики у сфері правової реформи не приносить належного результату. З іншого боку необхідно, спираючись на новітні доробки представників українського адміністративного права, іноземних дослідників, міжнародного досвіду формувати наукові погляди та практичні рекомендації з їх впровадження, спрямованих на забезпечення прав і свобод людини. Подальший розвиток такої важливої категорії адміністративного права, як адміністративна юрисдикція, слугуватиме визначенню нових адміністративно-юрисдикційних заходів, зокрема «інститут адміністративного примусу в теперішньому його розумінні є прямим відображенням радянського підходу до права і не має жодного відношення до захисту прав людини» [3, с. 308].

У системі органів внутрішніх справ не всі служби та посадові особи користуються юрисдикційними повноваженнями, що істотно відрізняє адміністративну юрисдикцію цих органів від юрисдикції органів правосуддя. Незважаючи на це, адміністративна юрисдикція в органах внутрішніх справ здійснюється великою кількістю суб'єктів правоохоронних відносин, уповноважених законом притягати винних осіб до адміністративної відповідальності за правопорушення. Втім, особливість юрисдикційної діяльності органів внутрішніх справ зумовлюється не тільки наявністю суто юрисдикційних дій (розгляд і вирішення конкретних справ, здійснення повноважень з накладення адміністративних стягнень, також з реалізацією компетенції не юрисдикційного характеру як суб'єктами адміністративної юрисдикції, так і іншими посадовими особами органів внутрішніх справ, що не мають права на здійснення юрисдикції). До таких дій відносяться перевірка документів, що засвідчують особу, а також інші документи, необхідні для з'ясування питання про дотримання правил, нагляд і контроль за виконанням яких покладено на міліцію; затримання та доставляння правопорушника з метою встановлення особи та притягнення до відповідальності, безперешкодного використання транспортних засобів в окремих визначених законом випадках.

На наш погляд, у сучасних умовах вимагає додаткового вивчення проблематика адміністративно-юрисдикційної діяльності спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю. Специфіка діяльності цих підрозділів розглянуто здебільшого з позиції оперативно-розшукової діяльності, як основного середовища виконання своїх функцій, проте існують повноваження адміністративно-юрисдикційні, які пов'язані з притягненням до адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення, іншими правопорушеннями, які можуть бути виявлені при здійсненні оперативно-розшукової діяльності (зброя, наркотики тощо). У той же час, значна частка повноважень має адміністративно-юрисдикційний характер. Наприклад, у статті 12 Права спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю органів внутрішніх справ, Служби безпеки України та їх співробітників мають права, передбачені законами України "Про міліцію", "Про Службу безпеки України", "Про оперативно-розшукову діяльність", цим Законом та іншими законодавчими актами України. Так, при здійсненні заходів боротьби з організованою злочинністю спеціальним підрозділам по боротьбі з організованою злочинністю органів внутрішніх

справ і Служби безпеки України надаються, зокрема, повноваження: на письмову вимогу керівників відповідних спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю одержувати від банків, а також кредитних, митних, фінансових та інших установ, підприємств, організацій (незалежно від форм власності) інформацію і документи про операції, рахунки, вклади, внутрішні та зовнішні економічні угоди фізичних і юридичних осіб. Отримання від банків інформації, яка містить банківську таємницю, здійснюється у порядку та обсязі, встановлених Законом України "Про банки і банківську діяльність". Отримання від Центрального депозитарію цінних паперів, Національного банку України та депозитарних установ інформації, що міститься в системі депозитарного обліку цінних паперів, здійснюється в порядку та обсязі, встановлених Законом України "Про депозитарну систему України". Документи та інформація повинні бути подані негайно, а якщо це неможливо – не пізніше, як протягом 10 діб; залучати до проведення перевірок, ревізій та експертиз кваліфікованих спеціалістів установ, організацій контрольних і фінансових органів; одержувати інформацію з автоматизованих інформаційних і довідкових систем та банків даних, створюваних Верховним Судом України, Генеральною прокуратурою України, Антимонопольним комітетом України, Фондом державного майна України, міністерствами, відомствами, іншими державними органами України; у разі одержання фактичних даних про організовану злочинну діяльність для їх перевірки витребувати та одержувати від державних органів, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій (незалежно від форм власності) інформацію і документи. Витребувані документи та інформація повинні бути подані негайно або не пізніше, як протягом 10 діб. При здійсненні боротьби з організованою злочинністю співробітники спеціальних підрозділів органів внутрішніх справ і Служби безпеки України мають право: а) за письмовим розпорядженням керівника відповідного спеціального підрозділу входити за службовими посвідченнями на територію, у приміщення, склади та сховища підприємств, організацій і установ (крім іноземних, дипломатичних представництв), незалежно від їх відомчої належності та форм власності, у пункти пропуску через державний кордон України та митниці, а також у виробничі приміщення громадян, які займаються підприємницькою діяльністю. Разом з тим, з прийняттям нового Кримінально-процесуального кодексу, зазначений вище порядок зазнав певних змін і потребує як свого наукового обґрунтування, так і нормативного закріплення.

Подальше формування засад нової доктрини адміністративного права, за якою головним завданням цієї галузі права є забезпечення реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина, має повною мірою вплинути на реформування правоохоронних органів, зокрема удосконаленню адміністративно-юрисдикційної діяльності спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю. З одного боку, складність завдання полягає в тому, що цей вид діяльності органів внутрішніх справ є одним із домінуючих, а з іншого боку, специфіка виконання покладених завдань на спеціальні підрозділи по боротьбі з організаційною злочинністю вимагає чіткого розмежування юрисдикційної, оперативної-розшукової та кримінально-процесуальної видів діяльності. Разом з тим, слід враховувати ту обставину, що «питання удосконалення системи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в Україні мають розглядатися не відокремлено від інших проблем сучасного національного державотворення та державного управління, а в контексті удосконалення системи та механізмів виконавчої влади в Україні загалом» [7, с. 62].

ЛІТЕРАТУРА

1. Зозуля І.В. Теорія і практика реформування системи органів МВС України: адміністративно-правові засади : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / І.В. Зозуля. – Дніпропетровськ, 2011. – 40 с.; Курінний Є.В.

Питання концептуальних засад процесу реформування МВС України // Вісник Луганськ. ін-ту внутр. справ МВС України. – 2000. – Спецвипуск. – С. 230-232

2. Гусаров С.М. Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ : автореф. дис. д-ра юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / С.М. Гусаров ; Інститут законодавства Верховної Ради України. – К., 2009. – 40 с.
3. Коліушко І. Поняття адміністративного примусу потребує ґрунтовного переосмислення / Коліушко І., Банчук О. // Право України. – 2010. – № 4. – С. 307-313.
4. Шильник В.Ю. Адміністративні юрисдикційні провадження та їх здійснення органами внутрішніх справ : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління ; адміністративне право і процес ; фінансове право» / В.Ю. Шильник; Національний університет внутрішніх справ. – Х., 2004. – 16 с.
5. Калюта А.Б. Адміністративно-юрисдикційна діяльність митних органів України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління ; адміністративне право і процес ; фінансове право» / А.Б. Калюта ; Національний університет внутрішніх справ. – Х., 2007. – 16 с.; Панов О.І. Адміністративно-юрисдикційна діяльність дільничного інспектора міліції : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління ; адміністративне право і процес ; фінансове право» / О.І. Панов ; Національний університет внутрішніх справ. – Х., 2005. – 16 с.; Люблін В.Д. Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів державного пожежного закладу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління ; адміністративне право і процес ; фінансове право» / В.Д. Люблін ; Національний університет внутрішніх справ. – Х., 2004. – 15 с.; Кравченко І.С. Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ у сфері захисту права інтелектуальної власності : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління ; адміністративне право і процес ; фінансове право» / І.С. Кравченко ; Дніпр. держ. ун-т внутр. справ. – Д., 2010. – 15 с.
6. Сокол М. Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів виконавчої влади / М. Сокол // Підприємництво, господарство і право. – 2008 – № 6. – С. 95-98.
7. Коломоець Т.О. Новий етап в адміністративному реформуванні в Україні 2010 року – нагальна потреба державотворчого та правотворчого процесу / Коломоець Т.О., Рибалко Н.В. // Вісник Запорізького національного університету. – 2011. – № 2 (Ч. 1) – С. 61-69.

REFERENCES

1. Zozulya, I.V. (2011) “Teoriya i praktyka reformuvannya systemy orhaniv MVS Ukrayiny: administratyvno-pravovi zasady”, Thesis abstract for Doc. Sc. (Law.) 12.00.07, Dnipropetrovs’k, Ukraine; Kurinnyy, Ye.V. (2000) “Pytannya kontseptual’nykh zasad protsesu reformuvannya MVS Ukrayiny”, Visnyk Luhans’k. in-tu vnutr. sprav MVS Ukrayiny, spetsvypusk, pp. 230-232
2. Husarov, S.M. (2009) “Administratyvno-yurysdyktsiyna diyal’nist’ orhaniv vnutrishnikh sprav” Thesis abstract for Doc. Sc. (Law.) 12.00.07, Instytut zakonodavstva Verkhovnoyi Rady Ukrayiny, Kyiv, Ukraine.
3. Koliushko I. and Banchuk O. (2010) “Ponyattya administratyvnoho prymusu potrebuye ґruntovnoho pereosmyslennya”, Pravo Ukrayiny, vol. 4, pp. 307-313.

4. Shyl'nyk, V.Yu. (2004) "Administratyvni yurysdyktsiyni provadzhennya ta yikh zdiysnennya orhanamy vnutrishnikh sprav", Thesis abstract for Cand. Sc. (Law.), 12.00.07, Natsional'nyy universytet vnutrishnikh sprav, Kharkiv, Ukraine.
5. Kalyuta, A.B. (2007) "Administratyvno-yurysdyktsiyna diyal'nist' mytnykh orhaniv Ukrainy", Thesis abstract for Cand. Sc. (Law.), 12.00.07, Natsional'nyy universytet vnutrishnikh sprav, Kharkiv, Ukraine; Panov, O.I. (2005) "Administratyvno-yurysdyktsiyna diyal'nist' dil'nychnoho inspektora militsiyi", Thesis abstract for Cand. Sc. (Law.), 12.00.07, Natsional'nyy universytet vnutrishnikh sprav, Kharkiv, Ukraine; Lyublin, V.D. (2004) "Administratyvno-yurysdyktsiyna diyal'nist' orhaniv derzhavnoho pozhezhnoho zakladu", Thesis abstract for Cand. Sc. (Law.), 12.00.07, Natsional'nyy universytet vnutrishnikh sprav, Kharkiv, Ukraine; Kravchenko, I.S. (2010) "Administratyvno-yurysdyktsiyna diyal'nist' orhaniv vnutrishnikh sprav u sferi zakhystu prava intelektual'noyi vlasnosti", Thesis abstract for Cand. Sc. (Law.), 12.00.07, Natsional'nyy universytet vnutrishnikh sprav, Kharkiv, Ukraine.
6. Sokol, M. (2008) "Administratyvno-yurysdyktsiyna diyal'nist' orhaniv vykonavchoyi vlady", Pidpryyemnytstvo, hospodarstvo i pravo, vol. 6, pp. 95-98.
7. Kolomoyets' T.O. and Rybalko N.V. (2011) "Novyy etap v administratyvnomu reformuvanni v Ukraini 2010 roku – nahal'na potreba derzhavotvorchoho ta pravotvorchoho protsesu", Visnyk Zaporiz'koho natsional'noho universytetu, vol. 2 (chastyna 1), pp. 61-69.

УДК 35.073.6

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ В СТРУКТУРІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ

Рогачов Ю.М., здобувач

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (yurar@mail.ru)

У статті розглянуто питання сутності адміністративно-правових відносин у діючий період трансформації галузі адміністративного права в Україні. Визначено їх місце в структурі публічно-правових відносин, процесі публічного адміністрування податків і зборів. Визначено та розроблено пропозиції щодо подальшого впровадження в систему адміністративно-правових відносин в сфері справляння податків і зборів принципів, форм і методів публічного адміністрування.

Ключові слова: адміністративне право, адміністративно-правові відносини, публічне адміністрування податків і зборів, адміністрування, публічно-правові відносини.

Рогачев Ю.Н. АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВЫЕ ОТНОШЕНИЯ В СТРУКТУРЕ ПУБЛИЧНОГО АДМИНИСТРИРОВАНИЯ НАЛОГОВ И ЗБОРОВ / Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Украина

В статье рассмотрены вопросы сущности административно-правовых отношений в действующий период трансформации отрасли административного права в Украине. Определено их место в структуре публично-правовых отношений, процессе публичного администрирования налогов и сборов. Определены и разработаны предложения по дальнейшему внедрению в систему административно-правовых отношений в сфере администрирования налогов и сборов принципов, форм и методов публичного администрирования.

Ключевые слова: административное право, административно-правовые отношения, публичное администрирование налогов и сборов, администрирование, публично-правовые отношения.